

ת"פ 39062/12/15 - מדינת ישראל נגד מ פ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 39062-12-15 מדינת ישראל נ' פ

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מ פ

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד יניב זוסמן

ב"כ הנאשם עו"ד רוני הרדיק ועו"ד זכאי

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הודה במפורט בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלבנטית היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים, התגוררו תחת קורת גג אחת ולהם 3 ילדים קטינים. ביום ה- 28.12.14 בשעה 19:45 לערך, בדירה בה התגוררו, סיפרה המתלוננת לנאשם כי עליה להתייצב לסדנא ברווחה בה היא משתתפת פעם בשבוע. הוא בתגובה קילל אותה באומרו: "זונה שרמוטה, אם את הולכת הדלת נעולה, תחזרי לאמא שלך, קחי את הדברים שלך" וירק לעברה של המתלוננת. המתלוננת עזבה את הדירה. ביום 30.12.14 נסעו הנאשם והמתלוננת ברכבם. המתלוננת שוחחה בטלפון הנייד שלה עם חברתה ותכננה יציאה לבילוי בערב אותו היום. כאשר ניתקה את השיחה אמר לה הנאשם: "שרמוטה זונה". בהמשך, ובעודם נוסעים, אמר למתלוננת: "בן זונה אם אני לא אכנס לבית סוהר היום, היום אני אכנס לבית סוהר". הנאשם התרצה וחדל ממעשיו רק לאחר שהמתלוננת אמרה שלא תצא לבלות. במעשיו, איום הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה, בכוונה להפחידה.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שלושה תסקירים לעונש. בתסקיר הראשון מיום 9.11.17 צוין כי הנאשם

מוכר לשירות המבחן מחקירת מעצר שנערכה בעניינו ומאבחון קודם. בתסקיר פורט כי הנאשם בן 56, גרוש ואב לשלושה קטינים בגילאים 10-16. הנאשם עובד כאיש תחזוקה בחברה להחזקת דירות. הנאשם נישא למתלוננת בהיותו כבן 38 והיא כבת 23. עוד פורט כי לדבריו, מאז הולדת בנם הראשון התגלעו בניהם קונפליקטים על רקע התנהגות לא הולמת מצידה כלפי ילדיהם, ודרישות כלכליות מוגזמות מצידה כלפיו. לאחר 10 שנות נישואין נפרדו, אך המשיכו להתגורר תחת קורת גג אחת, עקב קשיים בחלוקת הרכוש. באפריל 2016 התגרשו ומאז אינם בקשר. בנם הבכור מתגורר אצל הנאשם והילדים הצעירים מתגוררים אצל אימם. הנאשם תיאר קשר קרוב וחם עם ילדיו למרות הקושי שחוו.

4. התסקיר מפרט את עברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו שלוש הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות כלפיי המתלוננת. בשנת 2005 נדון למאסר מותנה בגין ביצוע עבירות איומים ותקיפה בתנאים מחמירים. בשנת 2010 נדון בגין ביצוע עבירות של אלימות והפרת צו בית משפט למאסר בעבודות שירות לצד עונשים מותנים. בשנת 2011 נדון לעונש מאסר מותנה בגין עבירה של איומים.

5. באבחון הנוכחי התרשם שירות המבחן כי הנאשם לקח אחריות מסוימת על מעשיו. הנאשם פירט כי העבירה בוצעה בתקופה בה היה פרוד מהמתלוננת אך הם התגוררו באותו הבית, ותיאר כי במהלך ויכוח שהסלים בניהם, דיבר באופן מאיים ופוגעני כלפי המתלוננת. הנאשם הסביר כי הגיב באופן אימפולסיבי מתוך תחושת כעס ולחץ, על רקע רגשות קשים שחווה ביחסים עם המתלוננת באותה תקופה. לטענת הנאשם המדובר במקרה חריג אשר אינו משקף את התנהלותו בדרך כלל. עוד טען כי לא התנהג באופן אלים פיזית כלפי המתלוננת במשך שנות נישואיהם. יחד עם זאת, סיפר על אלימות מילולית הדדית בניהם. הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת, והתקשה להכיר בפגיעה שהסב לה במעשיו לאורך חייהם המשותפים. ניכר כי הוא עדיין ממוקד בתחושות כעס כלפיה.

6. במסגרת הליך האבחון פגשו בשירות המבחן במתלוננת אשר תיארה מערכת יחסים שנמשכה 15 שנה אשר אופיינה בקונפליקטים, ריבים ועימותים אלימים. המתלוננת סיפרה כי במהלך הקשר ביניהם התנהג הנאשם כלפיה באלימות במישורים שונים. כיום אין בניהם כל קשר. עוד הוסיפה כי אינה חשה מאוימת ממנו אך סיפרה כי עדיין קיימים חילוקי דעות בניהם.

7. על פי התסקיר הנאשם הוא גבר בעל תפקוד נורמטיבי ויציב במישור התעסוקתי, אשר נוטה להבליט את המקומות בהם הוא מתפקד ולטשטש את המקומות בהם הוא תוקפני. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם נוקשה המאופיין בקושי לווסת את דחפיו התוקפניים, מתקשה לראות את צרכי האחר ונוטה לראות בעצמו קורבן במצבי קונפליקט ביחסים בינאישיים. באשר לגורמי הסיכון צוינו קשייו של הנאשם בלקיחת אחריות על מעשיו ודפוסי התנהגותו, תפיסתו הקורבנית והרצדיביזם בביצוע העבירות. כגורמי סיכוי לשיקום צוינו תפקודו התקין במישורים אחרים בחייו, החשיבות שמייחס לטיפול בילדיו, ונכונותו הראשונית לקבלת סיוע בתחום האלימות שביטא בפני שירות המבחן.

8. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד על ידי הנאשם, וטיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה עשוי להפחיתו. נוכח נכונותו של הנאשם להשתתף בטיפול, והגם ששירות המבחן העריך כי נכונות זו נובעת מחששו מההליך הפלילי ולא בשל מודעות לדפוסי התנהגותו התוקפניים, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון

בשלושה חודשים לבחינת שילובו של הנאשם בטיפול. הדיון נדחה כמבוקש.

9. ביום 25.2.18 התקבל תסקיר שני בעניינו של הנאשם. על פי המפורט בו, הנאשם שולב ביום 26.12.17 בקבוצה המיועדת לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם, הגיע באופן עקבי למפגשים והשתתף בהם. פורט כי הנאשם מצוי בשלב ראשוני ונראה כי מתקשה לחשוף את האלמנטים הבעייתיים המובילים למעשיו. לאור מוכנותו להמשיך בטיפול, אשר מסייע לו לדבריו לאוורר רגשותיו ולקבל כלים להתמודדות עם מצבי לחץ, חרף קשייו לאור מחויבותו לעבודתו, ובשל ההערכה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מגביר מוטיבציה, המליץ שירות המבחן כי הדיון ידחה בחודשים נוספים והדיון נדחה כמבוקש.

10. ביום 25.4.18 התקבל תסקיר מסכם בעניינו של הנאשם. בתסקיר פורט כי הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית. במהלך המפגשים שיתף באופן הדרגתי בתכנים אודות מצבו האישי, המשפחתי והתעסוקתי, והביע נכונות לרכוש כלים שיסייעו לו בוויסות דחפיו התוקפניים. הנאשם עדיין נמצא בשלב התמקמות והיכרות עם חברי הקבוצה. שירות המבחן מעריך כי המשך השתתפותו בקבוצה יפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. על פי התסקיר, לדבריו של הנאשם הטיפול הקבוצתי מסייע לו לערוך התבוננות פנימית ולהבחין בדפוסי התנהגותו וחשיבתו. הנאשם מביע עניין בתכנים ולדבריו חש שייכות. שירות המבחן שוחח שוב עם המתלוננת אשר עדכנה כי אין בינה לבין הנאשם קשר, אך עדיין קיים סכסוך סביב חלוקת הרכוש, ואף מסרה שאיננה חוששת מפני הנאשם. ביום 13.6.18 התקבל תסקיר אחרון, ובו פורטה תוכנית השל"צ המוצעת לנאשם.

11. באשר לדרכי הענישה, לאור התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול, המליץ שירות המבחן על עונש הכולל אפיק שיקומי. כך המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך השתלבותו בטיפול, כששירות המבחן יהווה גורם סמכותי ומציב גבול עבורו. בנוסף הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף מצומצם, אשר יסייע לנאשם בהפנמה נוספת של חומרת מעשיו ויוביל לצמצום נוסף של הסיכון ממנו. הנאשם הביע חשש שעבודות השל"צ בצירוף עם מפגשי הקבוצה יקשו עליו בפרנסת משפחתו, לכן הומלץ כי הנאשם יביע מחויבות בפני בית המשפט לשתף פעולה. כמו כן, המליץ שירות המבחן על הטלת פיצוי כספי למתלוננת ועונש מאסר על תנאי לשם הצבת גבולות ברורים לנאשם והפחתת הסיכון ממנו.

12. ביום 3.5.18 נשמעו טיעונים לעונש. הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות אך לא התייצב (ראו הודעת הממונה על עבודות השירות מיום 30.5.18).

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נהג כלפי המתלוננת באופן מבזה והשמיע איומים שחומרתם גבוהה באמירותיו. ברור כי המתלוננת חששה פן יפגע בה הנאשם ולראיה ביטלה בילוי שתכננה עקב הדברים שנאמרו על ידו. ב"כ המאשימה הפנתה לערך המוגן בו פגע הנאשם במעשיו, זכותה של המתלוננת לשמור על שלווה נפשה, ביטחונה וניהול אורח חייה באופן תקין, וללא כל חשש. כן הפנתה לצורך במיגור תופעת האלימות במשפחה ובכלל זאת באיומים. לטענתה, מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

14. ב"כ המאשימה הפנתה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (ת/1), המלמד על כך שלחובת הנאשם שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות כלפיי המתלוננת, בין היתר בעבירות איומים ותקיפה. עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בשנת 2011 בגין ביצוע עבירת איומים הסתיים מספר חודשים לפני התרחשות האירוע הנדון. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן וציינה כי עולה מהם שהנאשם מתקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת ולהכיר בפגיעה בה, ממוקד בתחושות כעס כלפיה, ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו ודפוסי התנהגותו. עוד ציינה את הקושי של הנאשם לווסת את דחפיו התוקפניים ונטייתו לתפיסה עצמית קורבנית. בנוסף הדגישה כי שירות המבחן העריך שקיים סיכון להישנות עבירות דומות, ונכונותו של הנאשם להשתתף בהליך הטיפול נובע מהחשש מפני ההליך המשפטי. לטענתה הנאשם מצוי עדיין רק בתחילת הדרך. בנוסף הפנתה לכך שהנאשם הביע חששו כי צו של"צ יכביד עליו. בנסיבות אלה עתרה כי עונשו של הנאשם יגזר ברף האמצעי של מתחם העונש שהציעה, כך שיושתו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

15. עתירת ההגנה היא כי תאומץ המלצת שירות המבחן באשר להשתת צו מבחן ומאסר על תנאי. ב"כ הנאשם אף עתר כי לא יושת עונש של של"צ, וככל שכזה יוטל, יהא זה לתקופה מצומצמת. באשר לנסיבות ביצוע העבירה טען כי מדובר במקרה בו ניהלו הנאשם והמתלוננת הליך גירושין, היו למעשה פרודים בזמן בו התרחשו האירועים, אך עדיין גרו תחת קורת גג אחת. כן טען כי המדובר בדו שיח בשפה מכוערת מצד שני הצדדים. ב"כ הנאשם לא התעלם מעברו הפלילי של הנאשם והעבירות שביצע בעבר כנגד המתלוננת, אך טען כי הנאשם האדם נורמטיבי אשר לבד מעבירות כלפי המתלוננת, לא הורשע בכל עבירה נוספת תוך שהדגיש את ההליך הסבך והבעייתי ביניהם. לטענתו, האיום המפורט בסעיף 3 לכתב האישום המתוקן אינו איום ברף הגבוה, כיוון שאינו מגלם איום מפורש של פגיעה בגוף או ברכוש, וציין כי הסכסוך בין הנאשם למתלוננת הוא סכסוך רכושי. יתר האמירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום אינן בגדר איום ומלמדים על הלך הרוח עובר לביצוע העבירה.

16. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וציין כי כיום הנאשם והמתלוננת גרושים (נ/2) ואינם מתגוררים יחדיו, כך שגורם הסיכון בבסיס העבירות שביצע במקרה זה ובעבר נעלם. שני ילדיהם הגדולים בני 17 ו-15 נמצאים רוב הזמן אצל הנאשם ובנם בן ה-11 אצל שניהם. מעבר לכך אין כל קשר ביניהם. לטענתו, מהתסקירים לא עולה שהמתלוננת היא הצד המוחלש אלא להפך. לטענתו, הנאשם מצא את עצמו בסיטואציה בלתי אפשרית במשך תקופה ארוכה, במערכת יחסים בעייתית מלכתחילה, בפער גילאים גדול מאוד עליו לא הצליחו בני הזוג לגשר. מדובר באדם מבוגר שנדרש לשנות את כל דפוסי החשיבה עליהם גדל בנוגע למערכת נישואין כאשר הסתבר לו שהוא מצוי במערכת נישואין שונה מזו שציפה לה. עוד הוסיף כי בזמן שהיו פרודים, הנאשם היה המפרנס, חזר הביתה וטיפל בילדים, ולכן בא בטרוניה כנגד המתלוננת.

17. ב"כ הנאשם הגיש מכתב מחברת ---- (נ/1), המעסיקה את הנאשם, לפיו הנאשם הוא אדם אחראי המבצע תפקידו על הצד הטוב ביותר. עוד ציין כי הנאשם מטפל בילדיו, במשק הבית ומשלם מזונות למתלוננת. בנוסף מטפל באמו המבוגרת. הנאשם משתתף בקבוצה טיפולית פעם בשבוע ולכן לא מצליח להשתכר את מלוא שכרו. באשר למצבו הכלכלי וחובותיו, הגיש ב"כ הנאשם ריכוז הלוואות ומשכנתאות לבנק לאומי (נ/3), בנסיבות אלה הביע חשש שעונש של של"צ יפגע בפרנסתו ובטיפול בילדיו. ב"כ הנאשם הפנה להתמדת הנאשם בטיפול ולתסקיר המסכם שהתקבל.

18. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה התומכת בטענתו לפיה מתחם העונש ההולם בתחתיתו עומד על מאסר על תנאי ועתר כאמור כי יושת על הנאשם צו מבחן ומאסר על תנאי בלבד. ככל שייגזר עונש של של"צ עתר כי זה יהיה בהיקף מצומצם כהמלצת שירות המבחן. ככל שיפסק פיצוי ביקש להתחשב בקשייו הכלכליים וכי יקבע כי ישולם בתשלומים.

דברי הנאשם

19. הנאשם הצטער על הדברים שאמר, הצהיר כי ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן בטיפול ויבצע של"צ ככל שבית המשפט ימצא לנכון לגזור של"צ וצו מבחן. הנאשם הצהיר כי הוא מבין שאם לא יקיים את דבריו ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.

קביעת מתחם העונש ההולם

20. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

21. במקרה הנדון, במעשהו פגע הנאשם בערכים המגנים על בטחונו, שלומו ושלוות נפשו של אדם. בתי המשפט עמדו לא אחת על הערכים המוגנים החשובים בעבירת האיומים. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.1989) נקבע:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט (PERSON'S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

22. באשר לתופעת האלימות כלפי נשים במשפחה, ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009) צוין:

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה...."

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...."

ובע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.5.2005):

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה".

ראו גם ת"פ (אילת) 34725-05-11 מדינת ישראל נ' פלוני (3.9.2014) שם צוין כי בביצוע עבירות אלימות ובין היתר, אלימות מילולית כלפי בת זוג, פוגע הנאשם בערכים חברתיים של שמירת התא המשפחתי מפני אלימות, ביטחונה האישי של האישה בפרט בד' אמות התא המשפחתי. עובדה ידועה היא כי אלימות באה לידי ביטוי גם בדיבור ולא רק באקט פיזי.

23. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, הצדדים חלוקים ביניהם באשר לפרשנות המילים "היום אני אכנס לבית סוהר". לטעמי המדובר באיום שאינו ברף הנמוך, הגם שאינו ברף הגבוה ביותר. האיום מנוסח במרומז, אך לא יכול להיות ספק את שניתן להסיק ממנו, קרי, איום בעשיית מעשה חמור, אשר עלול להביא למעצרו של הנאשם. בדרך זו ביקש הנאשם להטיל מורא על המתלוננת. אינני סבורה כי מתוך הדברים ניתן להבין שהאיום המרומז נוגע לפעולה בפן הרכושי. יש לזכור כי "כניסה לבית סוהר" אינה תוצאה ישירה של מעשה כזה ואף רחוק מכך. ברור כי אמירת מילים אלה אשר נאמרו על מנת להפחיד את המתלוננת, מביאה באופן אסוציאטיבי לחשש מפני פגיעה פיזית. הנאשם אף הצליח להטיל מורא על המתלוננת הלכה למעשה משזו לא יצאה לבלות על אף שתכננה לעשות כן.

24. נתתי דעתי לנסיבות אשר עלו מהתסקיר, טיעוני הסנגור ועובדות כתב האישום, לפיהם הנאשם והמתלוננת היו פרודים בעת האירוע, לכך שלנאשם היו טרוניות כלפי המתלוננת באשר לתפקודה, ולכך שנאלץ לפרנס ואף לטפל בילדיו, בניגוד לציפיותיו מחיי הנישואין. אינני מוצאת כי ראוי או נכון לשקול לקולא במסגרת הנסיבות את תסכולו של הנאשם מהתנהלות המתלוננת, המבוססת על רמת ציפיותיו, כגורם הממתן את ביצוע העבירה על ידו. גם אם התנהגותה של המתלוננת לא ענתה לסטנדרט ההתנהגות המצופה ממנה על ידי הנאשם ותפיסותיו, אין בכך נסיבה ממתנת לעניין העונש. נוכח האמור, אין להתייחס בקלות ראש לעבירה שביצע הנאשם. יחד עם זאת, אתחשב במידה מסוימת לקולא בכך שהאיום שהשמיע היה מרומז ולא ישיר. כן נתתי דעתי לכך שנראה כי לא קדם תכנון מוקדם למעשה. משכך, אני מוצאת כי רף החומרה במעשיו של הנאשם בינוני.

25. מכאן נפנה לבחון את מדיניות הענישה בעבירת האיומים כלפי בן זוג, המלמדת כי קיים מנעד רחב ותלוי נסיבות של עונשים, כמפורט להלן:

ברע"פ 1867/12 גולן נ' מדינת ישראל (7.3.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות איומים כנגד בת זוגו. הוטל על הנאשם עונש של חודש מאסר בעבודות שרות לצד ענישה נלווית. הנאשם סירב להשתתף בהליך טיפולי בחסות שירות המבחן.

ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת

שירות המבחן לבטל את הרשעתו לצד קנס וצו מבחן.

ברע"פ 2564/11 **קנטור נ' מדינת ישראל** (4.4.2011) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על פי הודאתו בכך שאיים על בת זוגו באמצעות מספר הודעות טקסט בטלפון באופן מפורש ברצח. הוטל עליו עונש של חודש מאסר בעבודות שרות לצד ענישה נלווית.

ברע"פ 2636/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.4.2011) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של איומים כלפי גרושתו, בכך שאיים כי ישחט אותה. לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירה כלפי המתלוננת ומאסר על תנאי תלוי ועומד. הוטל עליו עונש של חודשיים מאסר בעבודות שרות לצד ענישה נלווית.

ת"פ 42991-05-15 **מדינת ישראל נגד פלוני** (15.02.2016) בו הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירת האיומים כלפי גרושתו, תוך שהאיום בפועל נעשה באוזני צד ג', הקב"ט במקום עבודתו. מתחם הענישה שנקבע נע בין מאסר על תנאי ולצדו ענישה נלווית לבין שישה חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי ביחס לעבירת פשע ו4 חודשי מאסר על תנאי ביחס לעבירת עוון.

ראו גם: ת"פ 42991-05-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.2.2016) והפסיקה המאוזכרת שם ובפרט ת"פ 30773-02-13 **מדינת ישראל נ' מנצור** (9.7.2013).

26. לאחר סקירת המפורט לעיל, בראי מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי למתלוננת.

גזירת העונש של הנאשם

27. במקרה דנן אין מקום לסטות לקולא או לחומרה מהמתחם שנקבע. הנאשם, בן 57, גרוש ואב לשלושה קטינים (בגילאי 17, 15, 11). הנאשם היה בן זוגה ובעלה של המתלוננת משך כ-15 שנה עד לגירושיהם. הנאשם עובד בעבודה מסודרת, מבצע עבודתו על הצד הטוב ביותר (נ/1), מפרנס את משפחתו חרף קשייו הכלכליים (נ/3), ואף מטפל בילדיהם המשותפים ששניים מהם, לדבריו, נמצאים רב הזמן עמו והשלישי מידי פעם. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, לאחר שכתב האישום תוקן לקולא, וחסך זמן שיפוטי - עובדה זו תיזקק לזכותו. עוד יש לתת את הדעת לחלוף הזמן (4 שנים) מאז ביצוע העבירה, ולכך שכיום הנאשם והמתלוננת גרושים, אינם מתגוררים יחדיו ואינם בקשר. על פי התסקיר אשר התקבל מהמתלוננת איננה חוששת מהנאשם, ויש בכך כדי להשפיע לקולא במידת מה. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מכך שגם כאשר בני הזוג גרושים קיים סיכון להתנהלות אלימה. ובענייננו, אף בתסקיר צינה המתלוננת כי עדיין ישנם חילוקי דעות בינה לבין הנאשם וכי עדיין קיים סכסוך סביב חלוקת הרכוש. גם שירות המבחן מצא שעדיין נשקף סיכון מהנאשם.

28. לנאשם עבר פלילי (ת/1), בגין ביצוע של עבירות אלימות כלפי הנאשמת: תקיפה בתנאים מחמירים ואיומים (שנת 2005), הפרת צו, הטרדת עד ותקיפה סתם (שנת 2010) ועבירת איומים (שנת 2011). כפי שצוין בעת הטיעון לעונש, המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם בגין ביצוע של עבירת האיומים כנגד המתלוננת בשנת 2011, הסתיים זמן לא ארוך לפני ביצוע העבירה בתיק דן.

29. נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה כלל עבירותיו של הנאשם נובעות ממערכת היחסים רוויית הקונפליקטים בין הנאשם למתלוננת וכי הוא נורמטיבי ביתר תחומי חייו. לכן, בנסיבות בהן הנאשם והמתלוננת התגרשו, אינם מתגוררים יחד ואין קשר ביניהם, אין משמעות רבה לעבר הפלילי הקיים - אך אינני מוצאת לקבל הטענה. אין לקבל הטענה כי אדם המבצע עבירות בתוך התא המשפחתי, ולו מסוג איומים, הוא אדם נורמטיבי, רק בשל העובדה שעבירותיו לא בוצעו כלפי הציבור הרחב. הנתונים בדבר עברו הפלילי של הנאשם ישקלו לחומרה, והם אף מלמדים על הצורך בגזירת עונש מרתיע יותר ממאסר מותנה וצו מבחן על הנאשם, חרף עתירת הסנגור.

30. נתתי דעתי לתסקירים שהתקבלו בעניינו של הנאשם ואשר פורטו בהרחבה בפתח גזר הדין. במסגרת זו שקלתי את התרשמות שירות המבחן מקשיין להביע אמפתיה כלפי המתלוננת, להכיר בפגיעה שהסב לה ולתחושות כעס כלפיה. בנוסף שקלתי את התרשמות שירות המבחן מהסיכון הנשקף ממנו כאדם נוקשה המאופיין בקושי לווסת את דחפיו התוקפניים, בקושי לראות את צרכי האחר ואשר נוטה לראות בעצמו קורבן במצבי קונפליקט ביחסים בינאישיים. לצד זאת, נתתי דעתי לדרך שעשה הנאשם מאז התסקיר הראשון בהשתלבותו בטיפול, וכן להערכת שירות המבחן כי טיפול ייעודי בתחום האלימות במשפחה עשוי להפחית את הסיכון במצבו. לא נעלם מעיני כי תחילה התרשם שירות המבחן שנכונות הנאשם לשיתוף פעולה במסגרת טיפולית נובעת מחששו מפני ההליך המשפטי שמתנהל נגדו ולא בשל מודעות לדפוסי התנהגות תוקפניים. בשל כך אף נדחה מועד הטיעון לעונש פעמיים, על מנת לבחון השתלבותו של הנאשם בטיפול.

31. יחד עם זאת, בסופו של דבר, בתסקיר המסכם, ולאור התמדת הנאשם בטיפול ומחויבותו, וההתקדמות ההדרגתית בהתבוננות פנימית, והגם שנמצא עדיין בשלב ההתמקמות וההיכרות עם חברי הקבוצה, בא שירות המבחן בהמלצה לעונש בעל אופק טיפולי. אין המדובר במובן מאילוי בנסיבותיו של הנאשם ולאור עברו הפלילי המפורט לעיל, אשר היו מצדיקים באופן רגיל יותר ענישה מחמירה יותר מסוג מאסר ולו לריצוי בעבודות שירות. יחד עם זאת, התסקירים אשר התקבלו בעניינו של הנאשם מפורטים וממצים. מהתסקירים ניתן ללמוד שלא בנקל המליץ שירות המבחן על עונש בעל אופי שיקומי, ומצא לעשות כן רק לאחר שוידא את מחויבותו של הנאשם להליך הטיפולי.

32. לאחר בחינת עמדת שירות המבחן והנימוקים עליה היא מבוססת, מצאתי לאמץ המלצתו, חרף עברו הפלילי של הנאשם והסיכון שעדיין נשקף ממנו. תקוותי היא שהנאשם ישכיל לנצל את ההזדמנות הניתנת לו היום להתמיד בטיפול ולהביא לשינוי המיוחל בהתנהלותו ותפיסותיו. שינוי זה עתיד להטיב עם הנאשם עצמו, עם בני משפחתו ועם האינטרס הציבורי בכללותו. נתתי דעתי אף לקושי הנטען לנאשם לרצות עונש של של"צ לצד המשך הטיפול, עבודתו והטיפול בילדיו אך לדעתי מקרה זה אינו מצדיק או מאפשר להימנע מהשתת עונש קונקרטי על הנאשם. יחד עם זאת, את עונש השל"צ, בשל מאפייניו, ובניגוד לעונש של מאסר בעבודות שירות, יוכל הנאשם לרצות לצד עבודתו, הטיפול במשפחתו והשתתפותו בטיפול, גם אם כרוך בכך קושי מסוים. טרם מתן גזר הדין הנאשם הביע נכונות מלאה

לבצע תוכנית של"צ שתיבנה עבורו ולהמשיך את הטיפול בו החל במסגרת צו מבחן, ואף הוסברו לו המשמעויות של אי עמידה בצו המבחן או השל"צ כנדרש. בנוסף מצאתי להורות על פיצוי המתלוננת, תוך שאף נתתי דעתי למצבו הכלכלי של הנאשם.

33. סוף דבר, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, על פי תוכנית שגובשה עבורו על ידי שירות המבחן, ב"רשת קהילות ופנאי" בחולון, בתפקידי תחזוקה. הודע והובהר לנאשם כי ככל שלא יבצע את עבודות השל"צ שנקבעו בעניינו הרי שניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולגזור את עונשו מחדש.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום עבירת איומים או עבירת אלימות אחרת לפי חוק העונשין.

ג. פיצוי למתלוננת על סך ₪ 1,500, שישולם בחמישה תשלומים שווים בכל 15 לחודש החל מיום 15 ליולי 2018.

ד. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו. שירות המבחן יגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, בהעדר הצדדים.